

LIBRIS

We know
books

Colecția Galeria artiștilor

Lector: Nicoleta Arsenie

Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu

Coperta: Zoltan Szilági, Florin Afloarei

Ilustrații: Eugen Raportoru

Colaboratori: Vladimir Șurubaru, Marian Ținică

Editura IDEEA EUROPEANĂ

O.P. 22, C.P. 113, București, 014780

Tel./Fax.: 021-2125692; Tel.: 021-3106618

Comenzi carte prin poștă:

Tel.: 021-2125692

E-mail: office@ideeaeuropeana.ro

www.ideeaeuropeana.ro

© Editura Ideea Europeană

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ȘURUBARU, MIHAI

Strigonia Proxima / Mihai Șurubaru. - București : Ideea Europeană,
2021

ISBN 978-606-594-886-0

821.135.1

MIHAI ȘURUBARU

STRIGONIA PROXIMA

* * *

București, 2021

– Domnule Pelegrini, din păcate, ce-ți dorești este imposibil! Tocmai ai fost avansat din MITT în funcția de „Mare Scotocitor al Istoriei” (MSI)! Va trebui să cercetezi și „*Strigonia Occidentalis*”! Mergi, odihnește-te și „din nou la drum”! Nu ne putem lăsa pradă „*Strigoniiei*”! Trebuie să luptăm, să demascăm și să mobilizăm forțe! Nu ne lăsăm, domnule Pelegrini!

– Așa să fie, Euridice! Numai că „*Strigonia*” se simte amenințată și reacționează în diferite feluri! Mă simt în primejdie, simțesc că un complot se pune la cale! Primesc mesaje, mai mult sau mai puțin voalate! Când treceam pe Lipsani, un balcon s-a prăbușit chiar în fața mea, astă iarnă un țurțur uriaș a căzut chiar în spatele meu! Când am ajuns acasă, liftul era blocat și-a trebuit să urc scările până la etajul 10. Spre surprinderea și groaza mea, nu știu nici acum de unde a apărut un motociclist cu cască și vizieră, ce a început să urce scările în viteză, agitând un lasou! Era clar că dorea să măucidă! Alergând câte 3 trepte odată, pe la etajul 8, mă uit îngrozit înapoi, dar motociclistul asasin dispăruse! Probabil că voia numai să mă avertizeze! Euridice, mă simt în primejdie, cu viața amenințată mai mult sau mai puțin voalat! Mi-e frică să mai ies noaptea din casă! Ies numai pe acoperiș și numai în nopțile cu lună!

– Domnule Pelegrini, dumneata ai o mare răspundere! Lupta dumatăle cu „*Strigonia*” nu va fi zadarnică – vom învinge! Ți se va ridica un monument, demn de marii eroi ai istoriei – Achile, Agamemnon, Leonidas și Epaminonda!!! Fii mândru, domnule Pelegrini! Nu uita că, dacă crucea Mântuitorului a fost din lemn, crucea dumatăle va fi din marmoră... cu epitaf!

Pieptul sus, privirea înainte! Vântul aventurii suflă în pânze!

SFÂRȘIT

CUPRINS

<i>Cuvânt-înainte</i> (N. Georgescu).....	5
<i>Nota autorului</i>	11
COMLOTUL COVIDULUI	15
PUII DE CREVEDIA ȘI EXTRATEREȘTRII	27
A LA TURKA BRE!.....	45
HARTA FORTUNEI	63
ÎN CĂUTAREA PATULUI PIERDUT.....	79
CINA PE VERESIE	89
UN AUTOBUZ PRIN NORI	99
BĂTRÂNUL DIN CASA PĂRĂSITĂ	117
TĂRÂMUL GHETURILOR FĂRĂ SFÂRȘIT.....	123
IMPERIUL TURBANELOR (INCREMENTA ET DECREMENTA).....	247

COMLOTUL COVIDULUI

Se apropie sfârșitul de an, se apropie sărbătorile, Scam triste acum, pentru că Covidul sperie și porcul de Crăciun, care deja a început să slăbească. Dar odată cu sfârșitul de an, cu sărbătorile tradiționale, mai vine ceva ce provoacă migrene și oftaturi adânci – taxele și impozitele! Neavând încotro, plec către Circa Financiară – ca orice român, mi-am înregistrat și eu o firmă, care, chiar dacă nu produce, consumă!

Ajung în stația de tramvai și, după o așteptare modică pentru un cetățean bucureștean, care este obișnuit de decenii cu așteptarea, aud un strigăt răsunător ca al grecilor în revoluția turcă – „Eleutheria”! Dar asemănarea era numai de ton, pentru că o voce mult mai puternică și cu accent provincial domină mulțimea obosită de călători în așteptare:

– Ieti! Ieti! Se auzi neclar prin mască.

Eu am crezut că nu-i în toate mințile, deoarece, până acum, la noi nu a fost zărit niciun „Yeti, omul zăpezilor”!

Nu numai în munții noștri, unde defrișările trebuiau să scoată bestia din bârlogul ei, dar nici în casele părăsite de țărani plecați la muncă în străinătate!

Noroc că lucrurile s-au lămurit de la sine – vocea puternică cu accent provincial răsună din nou:

– Ieti! Ieti, nașule, că vini! Vini, bre, trimvaiu!

În depărtare se vedea ca prin ceață, clătînându-se fără grabă, tramvaiul mult așteptat. Printre sudălmi, oamenii mascați, sub protecția anonimatului, au început să se brâncească pentru a ocupa puținele scaune libere. Cei intrați pe ușile din față, care alergau după scaunele din spate și al

celor intrați pe ușile din spate, care alergau după scaunele din față. În vânzoleala produsă, sunt îmbrâncit direct pe un scaun vacant, cu vedere la fereastră. Mare și rar noroc, dar, ca întotdeauna, unde-i bine, nu-i de mine!

O bătrânică, mult mai tânără ca mine, îmi râvnea locul, înghiontindu-mă „involuntar” cu cotul. Eu oftez, fac câteva gesturi pregătitoare și „mă simt”, cedându-i locul. Din nefericire pentru ea, n-a apucat să se bucure de gestul meu creștinesc, pentru că un bătrânel mult mai iute și mai tânăr a reușit să se strecoare pe sub mâinile ei și, când, săraca, să se așeze pe scaun, s-a așezat pe genunchii bătrânului, care a îmbrâncit-o, revoltat:

– Nu ți-e rușine, femeie bătrână, te așezi în brațele mele? Te caută moartea p’acasă, iar dumitale îți arde de giugiul!

Când mă bălângăneam de bara de sus, o voce de fumător, obturată de masca medicinală, mi se adresă entuziast:

– Ce mai faci, bătrâne! Văd că și tu te-ai deghizat! Îmi zice călătorul anonim, dându-mi complice cu cotul în coaste!

Nu-l recunosc – la câtă lume cunosc și la câți ani au trecut... mai ales că și masca antiviruși, nu-i lăsau, pentru ai putea fi reconstituit faciesul, decât ochii. Nici forma capului și nici frizura nu-l făcea recognoscibil, deoarece purta un fes de lână tras până la nivelul sprâncenelor. Mă gândesc, fără să-mi explic, cum a reușit el să mă cunoască? Poate că mă confundă, dar nu cred că e politicoș să-l întreb cine e și de unde ne cunoaștem, așa că îi răspund în „coadă de pește”:

– Formidabil! Aproape că nu te-ai schimbat! „Trece timpul ca nebunul și ne trecem chiar și noi!” cum zice un epitaf.

– Adânc grăiești, frate! Tot înțelept și frumos ai rămas!

Nu-l puteam contrazice:

– Îmi pare bine că-ți mai aduci aminte de mine, după ce a trecut atâta timp!

– Cum să nu, frate, că n-a trecut prea mult! Parcă ieri era!

Curiozitatea mă rodea și-mi „stătea pe limbă” să-l întreb cine este, dar așteptam să facă el pasul și-mi zic să-l provoc cumva:

– Ți-ai păstrat și tu spiritul de observație... că măștile astea ne aruncă în anonimat!

– Că bine zici, frate! Nenorociiții ăștia ne obligă la anonimat și la imposibilitatea de liberă exprimare!

– Stimate, trebuie să ne mascăm, că nu-i de joacă cu Covidul! Odată ce ne picnește, ne și bagă-n izoletă și nu se știe dacă ne mai întoarcem!

– Fii serios, frate! Chiar crezi în șmecheria asta? E o făcătură ca să-și vândă „cârpușoarele” astea! Dacă n-ar fi chestia cu amenda, eu n-aș purta botniță!

– Crezi tu că este un complot?

– Ai îndoieli, frate? Miroase de la o poștă, ca să nu zic că pute!

– Păi cum, stimate, e un complot cu 7 miliarde de oameni? Sunt milioane de medici! Nu se poate să mintă toți! Au Jurământul lui Hipocrate!

– Ce te miră, frate! Sunt 7 miliarde de proști manipulați! Cred orice... iar cum omul, în general, are tendința de a crede tot ce-i dezastruos, evident că i-a totul în serios! Iar cu doctorii, nu te mira! Toți sunt ciubucari! Au depus „Jurământul lui Ipocrite”, nu al lui Hipocrate! În materie de a-l taxa pe bietul pacient, ei au o înțelegere tacită mondială! Ce te mai miră!

– Păi bine, bine, sunt peste un milion de morți și 40 milioane de infectați! Asta e tot „făcătură”?

– Ai îndoieli, frate? La toți morții le-au trecut la cauza decesului „Covid”! Toți sufereau de alte beteșuguri! Unii erau încă vii, iar alții, morți de mult! Iar cu infectații... e o altă șmecherie – dai un „cebut” și te internează pentru o lună cu casă și masă pe „de-a moaca”, bașca despăgubiri de la stat! Acuma înțelegi cum devine „meșcheria”?

– Păi bine, dar în curând vor apărea vaccinurile și se va termina „meșcheria”! Adio, „cebuc”, adio, „bacșiș”, adio, „șpăgi”, adio, adio, adio!

– Ești naiv, frate! Afacerile veroase abia atunci vor începe! Să vezi atunci bătălie! Banii pe botnițe și pe cadavre stampilate au fost „mezelic”! A fost doar o testare a prostiei – dacă ține, ține!

– Cum adică, stimate, noi nu suntem decât niște cobai?

– Așa cum te văd și cum mă vezi, chiar dacă abia ne recunoaștem! E o afacere de tone de dolari!

– Abia acum încep să pricep cum devine cu cobaii! Dar din complot fac parte un milion de medici, un milion de farmaciști, dar și guvernele...!

– La foamea asta de valută forte care va începe după pandemie... crezi dumneata că mai valorează ceva milionu’ de morți? Ești copil!

– Adică, vrei să spui că în „vârful piramidei” este un aspirator de bani care adună tot?

– Ai îndoieli, frate? La inteligența ta, să nu-ți dai seama?

– Cine-i Aspiratorul? Nu mă fierbe!

– E la mintea cocoșului, frate!

– Luminează-mă, stimabile, nu-mi răsuci tirbușonul în coaste! Deslușește-te!

– Este... Szoros! Maleficul Szoros!

– Păi bine, stimabile, dar bătrânul „pirat” are 90 de ani, probabil că mintea-i stă la „pampers” și nici averea de aproximativ 9 miliarde nu-i prea ajunge să schimbe lumea! Sunt sute de miliardari, mult mai bogați ca el! Țștia ce crezi că păzesc? Oricum, ani înainte nu prea mai are, iar miliardele nu-i prea mai folosesc! Nu văd care este „șozul”!

Un alt călător, care atârna de bară ca un palton pe umezaș, se amestecă și el în „analiza” noastră, direct și abrupt:

– Care 90 de ani, domnilor, ăsta are peste 190! E ca Saint-Germain! Moare și învie, moare și învie! Când își termină ciclul, o ia de la cap!

– Și ce urmărește, domnule?

– Cum ce urmărește? E ultimul lui ciclu și acum, când moare definitiv, din gelozie și invidie, vrea să tragă după el toată omenirea! Să moară odată cu el și oamenii buni, și oamenii răi, și chiar inocenții nou-născuți! Vaccinul ăsta are efecte criminale în timp! Vor fi hecatombe!

– Ce vorbești, domnule! se amestecă un altul în discuție. Cine naiba să îngroape 7 miliarde de morți? Ar fi pericol de ciumă bubonică!

– Păi bine, fraților, atunci cu bănetul ce naiba mai face?

– Cum ce face, domnilor, l-a dat unuia mai tânăr să-i ducă ideile criminale mai departe! Cu ce capital credeți că a pornit Bill Gates la drum?

– Da, acum încep să înțeleg! Bill e mult mai tânăr și are peste 110 miliarde de dolari! Are cu ce plăti înmormântările!

– Și ăsta ce naiba mai face cu un munte de bani? Ce-l mai interesează?

– Cum ce face și ce-l interesează? Continuă munca criminală a lui Szoros!... Că te văd om cult și citit, probabil că ai auzit de „nanobiți”? Ei bine, știința și cercetarea au ajuns foarte departe!

– Am auzit de nanobiți, dar nu văd cum de se întâmplă fenomenul!

– Prin injecții, adică prin vaccinuri, domnule, ce-i atât de greu de înțeles! Adică, atunci când zice că te vaccinează sau te testează îți injectează în vene nanobiți!

– Și cum se deplasează, cum lucrează, cum intră în „travaliu”?

– E simplu, domnilor! Știința a făcut minuni și miracole! Evident, unele malefice, în speță subiectul abordat pentru lămurire: nanobiții n-au nici elice, pentru că n-au motorăș, dar nici zături, c-ar deveni „macrobiți” și subiecții ar avea mâncărimi și atunci ar lua purgative! Toată munca s-ar duce pe apa de la WC! Aici știința a rezolvat problema în laboratoare secrete și subterane – au creat nanobiții care se

deplasează prin forțe proprii... adică prin zvârcolire, domnilor!

– Cum, domnule? Ca șerpilor acvatici?

– V-ați apropiat, domnilor! Deplasarea se va efectua prin undulări ritmice! Acuma ați înțeles? Genialul Bill a cointeresat cei mai mari savanți din lume! Toți cu Premiul Nobel!

– Domnule, nu contest cunoștințele dumneavoastră în micro fizică, dar nanobiții odată intrați în corp încep să se zbată aiurea? Care este scopul și care e finalul?

– Văd că sunteți un participant la colocviul nostru mobil și sunteți deschis la nou! Așa că voi detalia și voi deconspira scopul – dar vă avertizez să nu faceți infarct sau AVC!

– Domnule, vă asigur că sunt sănătos! Nu am nici epilepsie, ferească Dumnezeu, și nici „pavor nocturn”!

– Bine că sunteți sănătos! Se vede că n-ați mai trecut de mult pe la doctor!

– Aveți toată încrederea, domnule! Am fost ofițer de artileri, domnule, și sunt sănătos tun! Cum zicem noi artileriștii.

– Asta, domnule, vă onorează! Ei bine, acești nanobiți sunt carnivori – mănâncă plămâni!

Am simțit imediat că numai am oxigen și că mă sufoc.

– Ce spui dumneata nu mai e valabil! E depășit! A apărut altcineva cu alte soluții, care este și mai tânăr, și mai bogat! interveni intempestiv alt călător, mărim grupul nostru de „părerologi”! Ați auzit de tânărul și capabilul Elon Musk? Că ziceți că vă pricepeți! Să știți că nu totul este să vă zgâiți la bloguri, totul e să ții pasul cu știința, să fii la curent cu toate descoperirile! Degeaba vorbești de parașută, când acuma a apărut parapanta!

– Apropo de parapantă! Cu scuze că am auzit fără să vreau! Eu am avut un frate „parapantist” și a murit! S-a prăbușit din înaltul cerului, precum Aurel Vlaicu la Bănești! Nu-i bine să-l sfidezi pe Dumnezeu!

– Dumnezeu să-l odihnească în pace, dar ce i-a trebuit parapantă? N-avea serviciu?

– Ba da, domnule, era pilot de linie! Dar... fatalitatea...

– Domnule, ne pare rău, vă înțelegem durerea, dar altul era subiectul nostru!

– Vă rog, domnule, reluați subiectul cu ambițiosul Elon Musk!

– Nu mai știu unde am rămas! Domnul, nou-venit în grupul nostru de cercetare, mi-a obstaculat viziunea!

– ... Domnul Musk a venit tare din urmă și la depășit pe Bill, care la rândul său îl depășise pe Szoros, care la rândul său...

– Numai e nici un rândul său! Mai e numai domnul Musk, care are două fabrici – una de rachete cosmice particulare „Space X” și alta de automobile electrice particulare „Tesla”! În plus, are numai 49 ani și un adevărat Everest de dolari, mai precis peste 140 miliarde, care se înmulțesc pe zi ce trece!

– Asta știm și noi, dar care-i „linkul”!

– Păi dacă n-ați înțeles, vă explic ca la copii! Acest Musk nu a apărut spontan! Este tot creația lui Szoros, ca dublură a lui Bill... sau ca adjuvant!

– Frate, am înțeles! Nu ne mai lua de proști! Mai știm și noi câte ceva!

– Ei bine, domnilor, deși e greu de crezut, Ms. Musk va inunda piețele auto cu autoturisme electrice! Acestea fiind subvenționate, toată lumea se va repezi să le procure! Numai că... sper că bănuți și dumneavoastră ceva!

– Ce să bănuim, stimate? Ce, noi suntem fără ocupație?

– Dumneata crezi că noi suntem întreținuți de stat? Ce ne iei de „sus”! Vorbește „frans”, ca și cu niște profesioniști! Sau, mă rog, pe aproape.

– Bine, îmi cer scuze! Ei, să știți că Ms. Musk va coloniza planeta Marte! Va fabrica rachete în serie mare, cu care va transporta toate geniile și toți bărbații atletici și femeile frumoase, manechine, pe care îi va aclimatiza pe Marte! Va declara planeta Marte „Republica Cosmica”!

– Domnule, este fabulos! Dar dacă extrage oamenii inteligenți și frumoși genetic, pe Pământ ce mai rămâne? N-are logică, domnule!

– Asta s-o crezi dumneata, domnule! Să crezi că logica dumitale este la fel cu a lui Musk...

– Atunci care este „șozul”?

– Fiți atenți! Vor umple rachetele cu utilaje de făcut aer și apă potabilă! Adică, va „terraformata” planeta Marte! Apoi urmează savanții, să le pună în funcționare! Când Marte devine locuibilă, Musk va avea deja construite trenuri de pasageri și autobuze cosmice, cu care vor transporta tinerele apt de înmulțire, atent selecționat genetic!

– Oprește-te, domnule! Îl confunzi pe Musk cu Mengele! Ți-ai voi să creeze un tineret selecționat – toți blonzi cu ochii albaștri – dar n-a reușit.

– Asta s-o crezi dumneata! Nu-ți aduci aminte că, la olimpiadele de după război, RDG, cu o populație de numai 18 mil., s-a clasat alături de marile puteri olimpice ale lumii, URSS și SUA!

– Hai, domnule, că ajungem la „bătu-l-ar crucea”... hai, vă rog, să ne întoarcem la proiectul lui Musk. Care e rostul acestor uriașe proiecte? Rostul e să golească Pământul de oamenii excepționali și să dea naștere unei noi populații – inteligentă, frumoasă și sănătoasă, dar șateni și cu ochii verzi! Să populeze planeta Marte, nepoluată și proaspătă!

– Păi și cu populația de pe Pământ, ce se va întâmpla?

– E simplu! Nu-i moral, dar e necesar! Din păcate, toți vor dispărea – vor fi electrocuțați! La un impuls electromagnetic, primit de pe Marte, toate mașinile electrice vor crește automat tensiunea și toți șoferii, cât și pasagerii, vor fi carbonizați instant!

– Oprește-te, domnule! Este macabru! Cum adică, să transforme pământul în crematoriu neautorizat?

– Relativ! În 100 ani toate reziduurile vor putrezi și Pământul va redeveni „Paradisul pierdut”!

– Păi bine, domnule, ... nu mai bine curățăm Pământul și refacem aici Paradisul?

– Nu, domnule, interesele oculte, legile care le apără, nu dau nici o șansă pentru însănătoșirea planetei!

– Deci dumneata vezi în Musk un nou Noe!

– Ați ghicit, domnilor! Atunci când Terra se va însănătoși, va avea loc fenomenul invers – o parte din Terramarțieni se vor întoarce și vor repopula Pământul, sănătoși, frumoși, foarte inteligenți și incoruptibili!

– Domnule, te rog să-mi ierți părerea, dar dacă Musk e Noe, apăi dumneata ești Jules Verne!

– Domnilor! Domnilor, iar am sărit din subiect! Am plecat de la Covid și am ajuns pe Marte!

– Ce „Covid”, domnule? Dumneata n-ai auzit că nu există? Totul e o făcătură și o fantasmagorie! Viruși avem noi la creier!

Tramvaiul se oprește scrâșnind și toți „părerologii” și „futuraști”, precum și „luptătorii anticovidști” coboară, continuându-și polemicile pe peronul stației de tramvai.

Eu, care mai aveam o stație de mers, rămas singur în tramvai, aprofundez hamletian:

– Există sau nu există „Covid”.

M-am desmeticit la timp. Tramvaiul a oprit la stația Cuțitul de Argint, dar la dilema „a fi sau a nu fi” Covid apare o nouă și neprăvăzută întrebare:

– Unde naiba-i portofelul meu? Mi-aduc aminte că l-am luat de acasă, pentru că am validat cardul și l-am prezentat controlorilor... Mi-e greu să afirm sau să cred că domniile cu vederi cosmice se pretează la furtul din buzunare!... Deodată mă fulgeră un gând clarificator... nanobiții! E clar că cineva a vrut să-mi injecteze subcutanat și a nimerit cu acul în pielea portofelului! Toată injecția s-a scurs în portofel și nanobiții injectați au mâncat portofelul, cu carduri cu tot! Tristă zi!

SFÂRȘIT